

deres Alderdomsforsikring ordnet, og det er netop for intet at foregribe i saa Henseende, at mit Parti ønsker, at der i Øjeblikket ikke skal nedsættes nogen Kommission. Hvis det saa skulde vise sig, naar vi senere kommer til Behandling af Spørgsmaalet om en Invaliditets- og Alderdomsforsikring, at man ikke ønsker at inddrage Statens Embedsmænd under de Former, hvorunder man her muligvis kan ønske at understøtte ældre Folk, kunde der jo være Tale om at nedsætte en Kommission.

Den højtærede Minister sagde, at Finanslovkommissionen havde givet Anvisning paa Nedsættelsen af denne Kommission. Det er nu neppe rigtigt. Finanslovkommissionen som saadan har i alt Fald ikke givet en saadan Anvisning. Forholdet er det, at Spørgsmaalet vel blev rejst indenfor Finanslovkommissionen — det var for øvrigt mig, der rejste det —, men det blev gjort paa et meget sent Tidspunkt af Kommissionens Arbejde. Der blev da nedsat et Underudvalg, men paa Grund af, at Tidspunktet var saa sent, havde dette Underudvalg meget kort Tid til sin Raadighed. Det afgav en Beretning, men denne Beretning fremkom først, efter at Finanslovkommissionen havde afsluttet sit Arbejde. Finanslovkommissionen afsluttede sit Arbejde den 13. Maj 1911, og Beretningen fra Underudvalget stammer fra 15. Maj 1911, saa denne Beretning har ikke en Gang været til Behandling i Finanslovkommissionen.

Jeg maa fastholde, hvad jeg sagde, da jeg første Gang havde Ordet, at det er bedst i Øjeblikket slet ikke at nedsætte en Kommission. Men hvis vi skal have den nedsat, glæder jeg mig over, at den Tanke, jeg fremsatte, om, at Rigsdagen skulde være stærkere repræsenteret i Kommissionen, overvejende har fundet Tilslutning hos de Talere, der senere har haft Ordet.

Finansministeren (Brandes): Det ærede Medlem (P. Th. Nielsen) mente, at denne Sag ikke var blevet modtaget med Varme eller Begejstring her i Tinget. Jeg maa dertil sige, at det havde jeg heller ikke ventet. Jeg havde ikke troet, at et Forslag om Nedsættelse af en Kommission overhovedet kunde bringe Lidenskaberne i Bevægelse eller frembringe nogen som helst Varme. Det er en saa upolitisk Sag, at den neppe hidfører nogen Hede paa noget Sted.

Naar dernæst det ærede Medlem mente,

at jeg var beskeden og ydmyg og altid var det — det er jo godt, at der er Mennesker, der er det, hvorfor skal alle være hovne og vigtige —, og særlig sluttede dette deraf, at jeg var fornøjet med den Tilslutning, Lovforslaget havde faaet her i Salen, maa jeg sige dertil, at naar Flertallet her i Salen gennem to Partier har sluttet sig til et Forslag, er det ikke saa ilde for en Minister. Desuden, naar man som jeg hører til et Mindretal og i mange Aar har gjort det, kan det ikke være andet end ret behageligt, at man i en Sag har Flertallet med sig, og efter at det ærede Medlem for Faksekredsen (Stauning) og det ærede Medlem for Københavns 2den Valgkreds (Ivar Berendsen) havde givet Forslaget deres Tilslutning, kunde jeg til en vis Grad sige, at dermed var Forslagets Skæbne afgjort, og at Forslaget om Nedsættelsen af en Kommission altsaa kunde gennemføres. Den Behagelighed har jeg kvitteret for med en Tak. Hvorfor undrer egentlig det ærede Medlem sig derover? Jeg er ganske overbevist om, at naar han har Flertallet med sig, skal han nok vide at bruge det. Og heller ikke synes jeg, hans Partis Historie viser, at man ikke har brugt Flertallet og ikke ganske roligt er kommet udenom Mindretallet, naar det passede en. Jeg tror derfor, at det ærede Medlem maa forstaa, at en Minister egentlig ikke kan forlange mere end at have Flertallet med sig. At faa alle Partier med sig er meget vanskeligt. Men for Resten har jo det ærede Medlem sagt, at naar han ikke kunde faa sit principale Standpunkt gennemført, dette, at der ingen Kommission skulde nedsættes, saa sluttede han sig til Nedsættelsen af en saadan Kommission, blot at Sammensætningen blev forandret. Det synes jeg allerede er ikke saa lidt af et saa uvilligt Medlem, som jeg maa forstaa, at det ærede Medlem mener sig at være. Og dog er det ærede Medlem ikke nær saa uvillig som hans Partifælle, det ærede Medlem for Bælumkredsen (J. H. Jensen), thi dette ærede Medlem vilde overhovedet ingen Kommission have nedsat, medens det ærede Medlem for Horsens Landkreds erklærede, at det var kun i Øjeblikket, han ikke ønskede en saadan Kommission; han kunde i og for sig nok gaa med dertil, men han mente, at hvis man nedsatte en saadan Kommission nu, kunde det let komme til at foregribe Behandlingen af Alderdomsforsørgelsesspørgsmaalet, naar Invaliditets- og Alderdomsunderstøttelseskommissionen havde afgivet sin Betænkning. Men det kan slet ikke ske; hvad det ærede Medlem